

[Miljøministeren]

der er håndværkere, som har de nødvendige færdigheder til at vedligeholde og istandsætte fredede og bevaringsværdige bygninger. Fredningsstyrelsen har derfor i samarbejde med Håndværksrådet og Københavns Tekniske Skole taget initiativ til oprettelse af håndværkscentret i Rådvad. Her vil de traditionelle håndværksfærdigheder inden for byggefagene og beslægtede fag blive videreført til nye generationer af håndværkere.

Som jeg indledningsvis nævnte, slås Fredningsstyrelsens to bygningsbevaringskontorer pr. 1. januar 1987 sammen med Planstyrelsen. Dette sker ud fra en vurdering af, at et tættere samarbejde mellem bygningsbevaringsmyndighederne og planlægningsmyndighederne vil give bygningsbevaringsområdet større gennemslagskraft.

Jeg er samtidig helt opmærksom på, at det er en væsentlig forudsætning, at bygningsbevaringsadministrationen bevarer sin identitet i den ny struktur. Sammenlægningen af de to administrationer vil derfor blive tilrettelagt på en sådan måde, at disse hensyn tilgodeses.

Strukturen skal endvidere tilrettelægges efter drøftelse mellem ledelsen og alle involverede personalegrupper. De opgaver, som den nye planstyrelse står over for, bliver dels opfølgningen af de to redegørelser, som jeg tidligere har nævnt, dels en sikring af de mange bevaringsværdige bygninger i by og på land. Endvidere skal den landsdækkende registrering af frednings- og bevaringsværdige bebyggelser opprioriteres. Dette er nødvendigt for, at der kan ske en bedre prioritering af bygningsfredningsinteresser, således at initiativet til at frede de bedste af landets bygninger i højere grad tages af bygningsfredningsmyndigheden.

Endvidere er registrering en væsentlig forudsætning for kommunernes bevaringsplanlægning. Herved skal så vidt muligt de såkaldte ambulancefredninger undgås.

Ved den nugældende bygningsfredningslov blev der skabt mulighed for fredning af bygninger under 100 år. I bemærkningerne til loven blev det nævnt, at en vurdering af de indhøstede erfaringer hermed eventuelt kunne føre til en lempelse i form af en generel nedsættelse af alderskriteriet. Jeg har bedt den nye planstyrelse om inden 1. februar 1987 at få forelagt den nye planstyrelses vurdering af dette spørgsmål.

Endelig vil jeg nævne, at jeg forventer inden længe at få en betænkning fra herregårdsudvalget, som undersøger herregårdens bevaringsproblemer. På baggrund af udvalgets indstilling vil jeg overveje, hvilke yderligere initiativer der skal tages. Det er vigtigt med en debat angående disse problemer.

Som jeg tidligere har nævnt, kan det i visse situationer være svært at skaffe forståelse for, hvor vigtigt det er at bevare vore ældre bygninger og bymiljøer. Heldigvis er der i befolkningen og blandt politikere en stigende forståelse herfor, hvilket også debatten her i dag er udtryk for.

Jeg kan give tilsagn om, at bygningsfrednings- og bygningsbevaringsområdet fortsat vil have en høj prioritet i Miljøministeriet.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Jeg vil indledningsvis sige tak til ministeren for besvarelsen og for de pæne ord om initiativet til forespørgslen.

Ministerens tankegang, sådan som jeg har forstået besvarelsen, er i god overensstemmelse med den tankegang, der har præget forespørgslerne, men alligevel synes jeg nok, man kan sige, at ministeren måske ikke er så voldsomt konkret. Vi får i besvarelsen løfter om initiativer, og vi får navnlig løfte om en statusredegørelse i sommeren 1987. Vi må så håbe på, at denne statusredegørelse bliver lidt mere konkret.

Dernæst synes jeg nok, det er lidt ejendommeligt, at ministeren har behandlet Granadakonventionen så stedmoderligt, som det faktisk er tilfældet. Ja, man kan vel roligt sige, at ministeren ikke har nævnt selve konventionen med ét eneste ord, til trods for at Danmark for godt et år siden selv var medunderskriver.

Nu kunne man forestille sig, at ministerens undladelse af at nævne denne konvention hang sammen med, at vi ikke har ratificeret den endnu, men jeg er temmelig overbevist om, at det ikke vil skade Danmarks internationale anseelse, hvis vi allerede nu så småt begynder at indrette os efter de bestemmelser, som vi har skrevet under på.

Jeg kan formentlig i denne sammenhæng fuldstændig se bort fra, at regeringen pønser på at lade være med at ratificere konventio-